

Απεργία πείνας ενάντια στην κατασταλτική πολιτική των τελευταίων 10 χρονων

Από τις 2 Μαρτίου πολιτικοί κρατούμενοι μέλη του Δίκτυου Αγωνιστών Κρατουμένων (ΔΑΚ)*, καθώς και οι Κώστας Γουρνάς, Δημήτρης Κουφοντίνας, Νίκος Μαζιώτης ξεκινούν απεργία πείνας ενάντια στο ειδικό καταστατικό/νομικό πλαίσιο που σχηματίζεται εδώ και μια δεκαετία. Ένα πλαίσιο που τροποποιήθηκε εντονότερα τα τελευταία χρόνια προς την ισχυροποίηση του κράτους και τη μονιμοποίηση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης.

Λίγες μέρες μετά αρχίζουν απεργία πείνας και Τούρκοι κρατούμενοι από τη φυλακή του Δομοκού σε ένδειξη συμπαράστασης, δύο κρατούμενες από τις φυλακές Νεάπολης Λασιθίου, καθώς επίσης και ο κρατούμενος Μοχάμεντ-Σαιντ Ελτσιμπάκ, της Ε1 πτέρυγας Δομοκού.

Απαίτηση τους είναι η κατάργηση του Α' «αντιτρομοκρατικού» νόμου, άρθρο 187 του ποινικού κώδικα (εγκληματική οργάνωση), του Β' «αντιτρομοκρατικού» νόμου, άρθρο 187Α (τρομοκρατική οργάνωση), της επιβαρυντικής διάταξης για την πράξη που τελέστηκε με καλυμμένα χαρακτηριστικά (“κουκουλονόμο”) και των φυλακών τύπου Γ. Ακόμα απαιτούν τη κατάργηση της εισαγγελικής διάταξης που επιβάλλει τη βίαιη λήψη DNA, την πρόσβαση και ανάλυση του γενετικού δείγματος από πραγματογνώμονα βιολόγο της εμπιστοσύνης του κατηγορουμένου, αν το επιθυμεί, και την κατάργηση της ανάλυσης δειγμάτων που εμπεριέχεται μίγμα γενετικού υλικού άνω των δύο ατόμων. Τέλος, απαιτούν την άμεση απελευθέρωση για λόγους υγείας του καταδικασμένου για τη 17Ν Σάββα Ξηρού, που το ποσοστό αναπηρίας του έχει φτάσει στο 98%.

Την Παρασκευή 27 Φεβρουαρίου ο Πώργος Σοφιανίδης ξεκίνησε επίσης απεργία πείνας διεκδικώντας τις σπουδές του είτε στο ΙΕΚ των φυλακών Κορυδαλλού είτε στο ΤΕΙ Πειραιά αφού διακόπηκαν με τη μεταγωγή του στις φυλακές τύπου Γ Δομοκού.

Στις 2 Μαρτίου ξεκινούν επίσης απεργία πείνας τα μέλη της Σ.Π.Φ με αίτημα την αποφυλάκιση των συγγενικών και φιλικών τους προσώπων που ενώ δεν έχουν καμία σχέση με την υπόθεση δίδονται για τις προσωπικές τους σχέσεις με μέλη της Σ.Π.Φ. **Πρόκειται για αγώνες με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και διαφορετική πολιτική βαρύτητα ο καθένας, που όμως συναντιούνται καθώς αντιπαράθενται στο καταστατικό πρόσωπο του κράτους.**

1. Το Δίκτυο Αγωνιστών Κρατουμένων είναι μια συσπείρωση με στόχο τον αγώνα εντός των φυλακών. Στην απεργία πείνας συμμετέχουν τα μέλη Αντώνης Σταμπούλος, Τάσος Θεοφίλου, Φοίβος Χαρίσης, Αργύρης Ντάλιος, Πώργος Καραγιαννίδης, Γρηγόρης Σαραφούδης, Δ. Μπουρζούκος και Δ. Πολίτης.

Το νήμα της κρατικής καταστολής

“[..Σε αυτό το καθεστώς εξαίρεσης εντάσσεται η αντιμετώπιση του εσωτερικού εχθρού (με την εφαρμογή του «τρομονόμου») για τους κατηγορούμενους για ένοπλη πάλη και του «κουκουλονόμου» για όσους συλλαμβάνονται μετά από συγκρούσεις σε πορείες, του λεγόμενου «οργανωμένου εγκλήματος» ή καλύτερα της «μαύρης» καπιταλιστικής λειτουργίας, των μεταναστών οι οποίοι πλέον κρατούνται χωρίς τη διάπραξη κάποιου αδικήματος, αλλά απλώς λόγω της ύπαρξής τους. Των κούλιγκαν που δίδονται με ειδικούς αθλητικούς νόμους, των γυναικών που στιγματίστηκαν ως μάλιστα για την κοινωνία κι ο κατάλογος μπορεί να συνεχιστεί. Ό,τι εν δυνάμει μπορεί να προκαλέσει κλυδωνισμούς στην αποτελεσματική συστημική λειτουργία αντιμετωπίζεται με κάποια ειδική ρύθμιση...]”

Απόσπασμα από το κείμενο έναρξης απεργίας πείνας του Δικτύου Αγωνιστών Κρατουμένων

Το ελληνικό κράτος από τις αρχές του 2000 έως και σήμερα ψηφίζει και αναβαθμίζει νομοθετικές διατάξεις συνθέτοντας ένα ενιαίο νήμα κατασταλτικής πολιτικής. Το νήμα αυτό, έρχεται σε σύμπτωση με τον παγκόσμιο “πόλεμο κατά της τρομοκρατίας” καθώς και την ευρωπαϊκή πολιτική για την πάταξη του εσωτερικού εχθρού (βλ. απόσπασμα). Το 2001 ψηφίζεται το άρθρο 187 περί εγκληματικής οργάνωσης και το 2004 το άρθρο 187Α περί τρομοκρατικής οργάνωσης. Η στοχευση τους κοινή: η πάταξη της ένοπλης δράσης μέσω εξοντωτικών ποινών σε πρώτο βαθμό και σε δεύτερο η διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής τους ώστε να καλύπτει και άλλα αγωνιζόμενα κομμάτια όπως η περίπτωση των Σκουριών όπου ολόκληρη κοινότητα δικάστηκε με βάση το άρθρο 187 για εγκληματική οργάνωση.

Οι νομοί αυτοί συνδέονται χρονικά με τη δίκη της 17Ν το 2002 καθώς και την εμφάνιση του Επαναστατικού Αγώνα στο πολιτικό σκηνικό το 2003. Όπως άμεσα συνδέεται και η νομοθετική διάταξη που αφορά την τέλεση αξιόποινης πράξης με καλυμμένα χαρακτηριστικά, από το Δεκέμβριο του 2008. Η διάταξη αυτή (“κουκουλονόμος”) ήρθε λίγο μετά την κοινωνική έκρηξη του 2008 για να αντιμετωπίσει τους συλληφθέντες και από τότε θα λειτουργήσει ως ένα ακόμη εργαλείο καταστολής που στοχεύει κυρίως διαδηλωτές. Με τον ίδιο τρόπο ενισχύεται και η λήψη και η χρήση του DNA ως αδιάσειστου αποδεικτικού στοιχείου σε δίκες πολιτικού χαρακτήρα από το 2011². Ενώ το 2014 ψηφίζεται στη βουλή το νομοσχέδιο για τις φυλακές τύπου Γ¹. **Φαίνεται λοιπόν, η συνεχόμενη ένταση των νομοθετικών πλάσιων και των εφαρμογών τους που πυκνώνει μετά το 2009 και ειδικότερα στην περίοδο από την ψήφιση του πρώτου μνημονίου ως και σήμερα.**

2. Χαρακτηριστική είναι η δίκη του Α.Σειρινίδη το 2011, όπου καταδικάστηκε με μόνο αποδεικτικό στοιχείο το γενετικό υλικό που βρέθηκε σε μάσκα. Από τότε χρησιμοποιείται σε πάμπολες δίκες με παρόμοιο στρεβλό τρόπο, όπως στη δίκη του Τασού Θεοφίλου.

Για την εφαρμογή της επιθετικής οικονομικής πολιτικής των τελευταίων χρόνων, που ευνοεί την οικονομική ελίτ και οδηγεί όλο και περισσότερους στη βάση της κοινωνικής πυραμίδας, ήταν και είναι αναγκαία μια εξίσου επιθετική καταστολή από πλευράς κράτους **ώστε να ελαχιστοποιηθούν και να αποτραπούν οι αντιστάσεις.** Είναι γνωστό εξάλλου από το κίνημα των πλατειών και τις μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις του 2011 ως τη φλεγόμενη νύχτα προ της ψήφισης του δεύτερου μνημονίου (12/2/12) πως η μνημονιακή πολιτική δε θα περάσει δίχως να ανοίξει ρουθούνι. Και πέρα από τις δολοφονικές επιθέσεις των ΜΑΤ, το κράτος επιστρατεύει και τα νομικά του εργαλεία για τη διαχείριση και την αντιμετώπιση όσων περισσεύουν ή/και πλήττονται οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά. Δημιουργεί έτσι ένα νέο ιδεολογικό και νομικό τοπίο με τις διώξεις/διαπομπεύσεις των οροθετικών γυναικών και την βάνουση πολιτική απέναντι στους μετανάστες.

Φυλακές τύπου Γ

Το νομοσχέδιο που αφορά τη δημιουργία φυλακών τύπου Γ προβλέπει αρχικά το διαχωρισμό των φυλακών σε 3 κατηγορίες, Α, Β, Γ και αναφέρονται ως εξής:

- **Τύπου Α:** για υπόδικους, κατάδικους για χρέη και ποινή φυλάκισης έως 5 χρόνια
- **Τύπου Β:** για κακουρηγηματικού τύπου κατηγορίες χωρίς ισόβια κάθειρξη
- **Τύπου Γ:** για καταδικασθέντες και κατηγορούμενους με βάση τον αντιτρομοκρατικό νόμο, καταδίκη για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, κρατούμενους που φέρονται να συμμετέχουν/υποκινούν στάση στη φυλακή. Επίσης πραγματοποιείται μεταφορά σε Γ αν υπάρχει καταδίκη σε ποινή πάνω από 12 χρόνια ή κατηγορία σύστασης εγκληματικής οργάνωσης.

Όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης στις τελευταίες, αυτές περιλαμβάνουν: περιστολή αδειών, μονόωρος προαυλισμός, απαγόρευση φυσικής επαφής στα επισκεπτήρια, ειδικές πτέρυγες απομόνωσης, αισθητηριακή στέρηση, 24 παρακολούθηση, μικρά λευκά κελιά, μεταλλικό/ από μπετόν κρεβάτι, κάμερα μέσα στο κελί, ενίσχυση εσωτερικής και εξωτερικής περιφράξης, ειδική μονάδα ΕΛ.ΑΣ για την εξωτερική περιφρούρηση, ειδικό ηλεκτρονικό σύστημα κατά της επικοινωνίας των κρατουμένων με έξω.

Οι φυλακές τύπου Γ είναι λοιπόν αυτές που θα φέρουν στο εσωτερικό τους τις ειδικές συνθήκες κράτησης, **πρόκειται κυριολεκτικά για μια φυλακή μέσα στη φυλακή.** Στην πράξη, δεν είναι μόνο τα ειδικά μέτρα ασφαλείας, μα ολόκληρο το καταστατικό/νομοθετικό και σωφρονιστικό σύμπλεγμα που πλαισιώνει τις φυλακές τύπου γ και τις καθορίζει ως τέτοιες. Η κάμψη των επαναστατικών διαθέσεων, η υλική και πολιτική αποδυνάμωση, η φυσική απομόνωση, η συναισθηματική και ηθική εξασθένιση, γίνονται όλα εργαλεία που έχουν ως σκοπό να οδηγήσουν στην εξόντωση των πολιτικών αντιπάλων του κράτους.

Ποιους στοχεύει

Στη φυλακή τύπου Γ¹ βρίσκει την έκφρασή του το ίδιο το καθεστώς έκτακτης ανάγκης, έτσι όπως αυτό κηρύχθηκε συνακόλουθα ενός κλίματος τρομοϋστερίας που επικράτησε, ειδικότερα μετά τη φυγή του Χ.Ξηρού ενώ βρισκόταν σε άδεια, προβαλλόμενο με θεαματικό τρόπο μέσω των μίντια.

Νομοθετικά, οι φυλακές τύπου γ, με πρώτη τη φυλακή Δομοκού, αφορούν την ομάδα διωκόμενων όπως αναφέρθηκε στην προηγούμενη ενότητα, φυλακισμένους αγωνιστές αλλά και κρατούμενους που συμμετέχουν σε εξεγέρσεις κόντρα στην ισοπεδωτική συνθήκη του εγκλεισμού. **Στην ουσία, ωστόσο, στοχεύουν πρωτίστως τους πολιτικούς κρατούμενους και ειδικότερα όσους φέρουν κατηγορίες για ένοπλο. Το κράτος στοχεύει ξεκάθαρα όσους προτάσσουν την πολιτική και ταξική αντιπαράθεση και η τακτική αυτή εμφανίζεται σε μια πολύ συγκεκριμένη συγκυρία, με στόχο πάνω απ' όλα τη συνειδησιακή καταστολή.**

Βρισκόμαστε καιρό τώρα μπροστά στην παγκόσμια καπιταλιστική κρίση που συνοδεύεται από έντονη πολιτική αστάθεια. Για να μην βρεθεί απροετοίμαστο απέναντι στις κοινωνικοπολιτικές συνθήκες του τώρα και αυτών που έπονται εξ αιτίας της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, **το κράτος με βάση το παρελθόν οχυρώνεται στο παρόν για το μέλλον.** Για να αποσπάσει τη συναίνεση του πλατύτερου κοινωνικού κομματιού των καταπιεσμένων, επικαλείται θέματα ασφάλειας και δημιουργεί τρομοκρατικά διλήμματα. Η κρατική ρητορεία υιοθετεί το δόγμα ‘νόμος κ τάξη’ και τα άτομα που αγωνίζονται χαρακτηρίζονται ως εσωτερικός εχθρός που υπονομεύει την εθνική προσπάθεια. **Οι φυλακές τύπου Γ και στο σύνολό του το δόγμα της καταστολής θέλουν από τη μία να γίνουν φόβητρο και από την άλλη τιμωρία για όσους εξεγείρονται απέναντι στην καπιταλιστική βία και την κρατική τρομοκρατία καθώς πρόκειται να αποτελέσουν τη μορφή του πιο σκληρού εγκλεισμού.**

Στην πράξη, ο εγκλεισμός αποτελεί το αποτύπωμα της συνολικής στρατιωτικοποίησης των κρατών, όπως αυτή επιχειρείται σε όλα τα αστικά κράτη της Ευρώπης (και όχι μόνο). Οι επιλογές του ελληνικού κράτους είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τις επιταγές της Ε.Ε και υπό αυτούς τους όρους πορεύεται και η νέα κυβέρνηση. Συνεπώς όσο ολόκληρη η ευρωπαϊκή ζώνη βρίσκεται σ' ένα καθεστώς στρατιωτικοποίησης, δεν μπορούμε να ξετάζουμε τις επιλογές στο εσωτερικό της χώρας ξέχωρα από αυτήν την κατευθυντήρια γραμμή. Την ίδια εφαρμογή στρατιωτικοποίησης είδαμε άλλωστε να συμβαίνει με εισβολές σε καταλήψεις αρχικά στο ολλανδικό ύστερα στο ελληνικό και με αποκορύφωμα στο ισπανικό κράτος όπου συνεχίστηκε με δίωξη αναρχικών για ένοπλη δράση και με τους νόμους φίμωτρα που απευθύνονται σε ενέργειες διαδηλωτών.

***Ενάντια στην κρατική βαρβαρότητα:** Την Τετάρτη 18/03 προχώρησαν σε απεργία πείνας οι κρατούμενοι ασθενείς του Νοσοκομείου Φυλακών Κορυδαλλού, με πέντε εξ αυτών να απειλούν πως θα αυτοκτονήσουν, διαμαρτυρόμενοι για το νομοσχέδιο που αναμένεται να φτάσει το επόμενο διάστημα προς ψήφιση στη Βουλή και αφορά την αποφυλάκιση κρατουμένων με μεγάλα ποσοστά αναπηρίας. Ήδη διαμαρτύρονταν για τη βάρβαρη αντιμετώπιση από πλευράς κράτους με τις άθλιες συνθήκες και ελλείψεις του «νοσοκομείου».

Διαχείριση Σύριζα

Ο Σύριζα αποτελεί ένα αστικό κοινοβουλευτικό κόμμα, κι όπως όλα τα προηγούμενα κόμματα θα διαχειριστεί τον κρατικό μηχανισμό προς όφελος της απρόσκοπτης ροής του κεφαλαίου. Θα μετατοπίσει το σημείο αναφοράς του όσες φορές χρειαστεί, αν αυτό αποτελεί προϋπόθεση ώστε να λάβει ντόπια και ξένη υποστήριξη. Για μας λοιπόν είναι δεδομένο το ότι προκειμένου να παραμείνει ο Σύριζα στην εξουσία θα απεμπολήσει τα "αριστερά" χαρακτηριστικά του και θα οδηγηθεί σε μια συντηρητικοποίηση και κάτω απ'το βάρος των ευρωπαϊκών κέντρων εξουσίας.

Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος ανακοίνωσε την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ' σε κάθε περίπτωση, βεβαίως, «αυτό δεν σημαίνει πως δεν μπορεί να υπάρχουν πτέρυγες ειδικών συνθηκών φρούρησης στις κανονικές φυλακές»

Ναι μεν θα καταργήσει τις φυλακές τύπου Γ' κατ' όνομα αλλά στην ουσία θα υπάρχουν ειδικές πτέρυγες εντός κάθε συγκροτήματος που θα επιτελούν αυτόν ακριβώς το ρόλο. Ίδια πολιτική ακολουθεί και με τις άλλες προεκλογικές δηλώσεις του για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που θα μετατραπούν σε κέντρα φιλοξενίας με πιο ανθρωπινό χαρακτήρα ή για τη διαπραγμάτευση του μνημόνιου που μετονομάζεται σε "σχέδιο συμφωνίας - γέφυρα".

Δηλαδή ακολουθείται μια συγκεκριμένη πολιτική που δεν μπορεί να αλλάξει από την "αριστερή" διαχείριση και το ανάλογο προφίλ που προτάσσει. Δεν μπορεί να τίθεται θέμα καμίας άλλης αντιμετώπισης από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και η φράση «δεν μπορεί να κάνει αλλιώς», δε δικαιολογεί τις επιλογές του: αυτός είναι ο ρόλος του.

Μας αφορά όλους

Ο αγώνας που δίνεται αυτήν τη στιγμή από τους κρατούμενους απεργούς πείνας μας αφορά όλους αφού απαιτεί απ το κράτος να οπισθοχωρήσει στην κατασταλτική πολιτική που ακολουθεί τα τελευταία 10 χρόνια. Γι αυτό και η απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τους αγώνες του σήμερα και του αύριο. Δε σταματάμε να αγωνιζόμαστε, παρά τις όποιες διαβεβαιώσεις κυβέρνησης και οργάνων, διότι πάντα ενόπιόν μας θα βρισκόμαστε τις πολιτικές πρακτικές του ίδιου κράτους.

Απαιτούμε :

- Την κατάργηση
  - του άρθρου 187
  - του άρθρου 187Α
  - της επιβαρυντικής διάταξης για την πράξη που τελέστηκε με καλυμμένα χαρακτηριστικά («κουκουλονόμο»)
  - το νομικό πλαίσιο που ορίζει την ύπαρξη και τη λειτουργία των φυλακών τύπου Γ.
- Οριοθέτηση της επεξεργασίας και χρήσης του γενετικού υλικού :
  - την κατάργηση της εισαγγελικής διάταξης που επιβάλλει τη βίαιη λήψη του DNA
  - την πρόσβαση κι ανάλυση του γενετικού δείγματος από πραγματογνώμονα βιολόγο της εμπιστοσύνης τους κατηγορουμένου, αν το επιθυμεί
  - την κατάργηση της ανάλυσης δειγμάτων που εμπεριέχεται μίγμα γενετικού υλικού άνω των δύο ατόμων
- Την άμεση απελευθέρωση του Σάββα Ξηρού προκειμένου να μπορεί να λάβει τη νοσηλεία που χρειάζεται.
- Την απελευθέρωση των συγγενικών και φιλικών προσώπων της ΣΠΦ που δεν έχουν καμία σχέση με την υπόθεση.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ
ΑΜΕΣΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥΣ
ΝΑ ΣΥΝΔΕΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**